

# חכמת מיכאל

לעילוי נשמת מיכאל בן איננה ז"ל

שבת-ראש  
חודש!

זמני השבת

18:59 | חדלקת נרות

19:51 | צאת השבת

20:42 | רבינו תם

הידעת?

דבר הפרשה



**לכבוד מורנו הרב מוצפי שליט"א, האם מותר לי להתפלל עם כפפות להגנה מפני המגיפה? וכן החיוב לעטות מסיכה, האם מותר?**

הנה במסכת פסחים נ"ז, א, איתא שהעזרה בבית מקדשינו צווחה "צא מכאן ישכר איש כפר ברקאי שמכבד את עצמו ומחלל קדשי שמים, שהיה כורך ידיו ומפת משי ועובד עבודה". ופירש רש"י משום חציצה בעבודה, וכן כתבו התוספות שם. והן אמנם אזהרה שמענו שלא להתפלל בכפפות על הידיים משום שאין גבהות לפני המקום, וכפי שכתבו הפוסקים והביאם הרב עיקרי הד"ט ז"ל [סימן ה, אות נ"ז] ועוד. כל זה כאשר יש בזה מנהג בדיון שאין דרך לעמוד כך לפני הגדולים.

אך כאשר עושה כן להגנה על עצמו מפני המגיפה המצוייה בעוונותינו בכל מיני מקומות ומשטחים, והרופאים מזהירים על כך, ובפרט שהדבר מפורסם היום בקרב כל הציבור, שעושה כן להגנה, אין בכך זילותא ומותר.

ואשר שאלת על ענין המסיכה שחוסמת את רסיסי הרוק מהפה והחוטם, וגם מגינה על האדם מרסיסים של אחרים, כיוון שהדבר נעשה מסיבה רפואית, ורבים וטובים נוהגים בזה, וכן מתייצבים בפני שרים ונכבדים באופן זה, אין בזה שום זלזול או בדיון חלילה. וגם דיני קנסות באו לכאן, שקונסים הרשויות את מי שאינו חובש מסיכה בכמה מאות שקלים.

ומה גם שידענו כי כמה רופאים כירורגים מהלכים כך בכדי הגנה מחיידקים וכדומה, וגדולי ישראל התירו להם להתפלל כך. ובפרט במי שנמצא לפי הוראות הרופאים בקבוצות סיכון חלילה, כפי שעיננו ראות השם ירחם, ואין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש.

וכן פוסק הרב זילברשטיין שליט"א סוף דבר, מותר להתפלל - גם שמונה עשרה, עם מסיכה על הפנים וכן מותר לכהן לישא כפיו כשמסיכה על פניו ובלבד שמניין מתפללים שומעים אותו.

## בימינו, במקום צרעת נענשים בעניות!

מיד כשסגרה את הדלת, סחרחרת עזה תקפה אותה. היא רעדה, וניכר היה שמשוה פנימי בוער בה. בעלה שאל לשלומה והיא ניסתה להתעשת קודם. אבל הוא הכיר אותה יותר טוב משהכירה את עצמה, וביקש בעדינות לדעת מה קרה.

זו הייתה שעת ארוחת הצהריים שלהם והוא, סוחר עשיר שעסקיו פזורים בכל העיר, בא הביתה כדי לאכול עם אשתו את הארוחה שהכינה לשניהם בכל יום מכל הלב, לשתף אותה בקורותיו, להתיעץ איתה לגבי עסקיו ולשמע מה עבר עליה באותו יום. תמיד הם ידעו מאיפה הם באו ולאן הם הולכים. במיוחד הבעל זכר מאין בא, שהרי בעברו היה חסר אמצעים, ורק בנקודה מסוימת הצליח להיחלץ ממעגל העוני, לסחור בהיקפים קטנים ובהמשך להתרחב עד לנקודה הנוכחית.

כמה דקות קודם לכן מישהו הקיש בדלת. האישה פתחה וראתה שם עני שאמר לה: "רעב אני, ולא אכלתי מזה זמן רב". משהו באיש עורר אצלה סערה פנימית, ובעלה הבין זאת. אבל הוא לא הבין למה: הרי שניהם מקפידים תמיד על צדקה לעניים, בשפע ומכל הלב, ודווקא הפעם נראה כאילו אשתו התכסתה במועקה מטרידה. האם זה בגלל מילותיו הנואשות של העני? האם בגלל שזה הזכיר לאשתו את העובדה שגם בעלה היא פעם כזה? האם בגלל שכאב לה לראות במצוקת הזולת?

בכל מקרה, העני קיבל לא רק כסף אלא את צלחתו המלאה של הבעל. הוא אכל בשקיקה ולא הפסיק להודות לבני הזוג. לאחר שהלך - האישה עמדה כמעט להתמוטט בסערת נפש. בסופו של דבר היא סיפרה לבעלה שפשוט נזכרה בעידן הקודם של חייה.

"כמו שאתה יודע, לפני שהתחתנו הייתי נשואה לאיש אחר, עשיר מאוד. גרנו באלכסנדריה שבמצרים", סיפרה, "גם איתו הייתי אוכלת ארוחות צהריים עשירות, כמו ששינו אוכלים ביחד מדי יום. היה לנו הכל, אבל בעלי היה מאוד קמצן, ולא אהב לתרום לנזקקים ולמוסדות שונים. ולא רק שלא נתן לאחרים - הוא גם אסר עליי לתת אוכל לקבצנים שחזרו על פתח ביתנו, כך שכולם ידעו שאין סיכוי לקבל מאיתנו דבר. זה יצער אותי מאוד, אבל כמה שדיברתי עם בעלי - זה לא עזר.

"יום אחד בעלי עבר את כל הגבולות - עני אחד תקתק על דלתנו בדיוק באמצע ארוחת הצהריים, וביקש-התחנן 'יהודים רחמנים, עזרו לי. כולי תשוש מהרעב'. אבל זה לא ממש נגע לליבו של בעלי. הוא צעק על העני שמעבר לדלת שיסתלק, ורטן לעצמו שהעניים הטורדניים האלה אפילו לא נותנים לאכול כמו שצריך. מבחינתי זו הייתה חציית גבול, ופרצתי בבכי למשך דקות ארוכות. ומאותו רגע, כבמטה קסם, מטה לחמנו נשבר. בעלי התחיל להפסיד בעסקיו, סוחרים אחרים נכנסו לתחום עיסוקיו ולקחו ממנו נתחים, והכל החל להתמוטט במהירות עד שאיבדנו כמעט את כל רכושנו. הגענו עד לפת לחם. בעלי הציע לי להיפרד, שמא נכביד זה על זו מבחינה כלכלית, ואכן התגרשנו."

"שמעת עליו מאז?", שאל הבעל. "לא ראיתי אותו", ענתה האישה, "אבל שמעתי שהוא הפך לקבצן בעצמו", ואז אמרה בקול רועד וחנוק: "אני לא יודעת איך הוא לא זיהה אותי - אולי בגלל שחלפו מאז 20 שנים - אבל העני שסעד עכשיו בביתנו היה בעלי הראשון." לפתע הבעל פרץ בבכי. אשתו חשבה שהסיפור בסך הכל ריגש אותה, עד שהצליח לפצות את פיו מבעד לענני המועקה והדמע, ואמר בקול רועד "אני זוכר את העני שגורש בזמנו מביתך - אני הוא האיש..."

**ובספר 'אילת השחר' כותב שהיום לא מצוי צרעת ואע"פ שמצויים מספרי לשון הרע, ומביא מה שכתב החפץ חיים הנ"ל, וכן מה שכתב בספר הקנה שבמקום צרעת נענשים בעניות ע"ש, ואכן רואים היום שיש עניות בממון והרבה עניות בדעת. שבת-שלום!**

שו"ת עם הרב מוצפי שליט"א



- שמחתי שאפשר לחזור להתפלל במניין. אולם כשהלכתי להתפלל ראיתי שאנשים לא מקפידים לחבוש מסכה. האם להתפלל עמהם או להמשיך להתפלל בבית?
- תברר לי המקובל בעבר לחצות את ים כנרת! שזה סגולה לבטל מעל האדם כישופים! ועיכובים. האם יש אכן עניין כזה וכדאי והיכן המקור לכך שיש עניין כזה? הדייגים והספנים חוצים ומאומה לא השתנו.
- בני בפעוטון פרטי בבית אצל אשת אברך. לאור המצב הפעוטון סגור כבר חודש וחצי. האם אני צריך לשלם? ואם כן האם מצד הדין או מצד צדקה? ידוע לי שמצבם דחוק. בכל זאת תתמוך בהם ותיחשב לכם צדקה גדולה.
- לכבוד הרב אחיין שלי קרוי על שם אבי ז"ל שנפטר צעיר בגיל 47. שלוש פעמים היה בין חיים למוות וניצל זו הפעם השלישית. האם צריך להוסיף לו שם? אם כן איזה שם להוסיף?
- אסור בהחלט להקפיד בשם של מי שנפטר בחצי ימיו. היום תחליפו לו את שמו. הלכתי ללמוד היום בישיבה שפתוחה בפתח תקוה הייתי עם מסיכה וכפפות ולמדתי עם בחור ביהמ"ד היה ריק אשתי מפחדת כי מחר אמורים להיפגש עם סבא וסבתא שלה ממרחק? אסור לעשות כן, אלא תלמדו בחצר פתוח.

בדיחוידע....

איש אחד הלך ברחוב ומצא פחית. הוא שפסף אותו טוב טוב ולאחר שתי דקות יצא מתוך הבקבוק שד. אמר השד לאיש: "יש לך בקשה אחת, מה תרצה?". חשב האיש ואמר: "וילה ענקית מול הים!" אמר לו השד: "אתה לא מתבייש, אם הייתה לי וילה, נראה לך שהייתי גר בתוך פחית?!"

לחזי היה חשבון בבנק הרבה שנים. באחד הימים חזי מתקשר לפקידה שושנה ושואל אותה על מצב החשבון שלו. "אתה ביתרת זכות של 5000 שקל." עונה לו שושנה. באותו יום בערב חזי מתקשר שוב לשושנה ושואל אותה מה מצב החשבון והיא שוב אומרת לו: "חזי, 5000 שקל בזכות."

למחרת חזי מתקשר עוד שלוש פעמים ושואל אותה שאלה, עד שנמאס לשושנה ונותנת את הטלפון לפקידה חנה שנשאלת שוב איזה 5 פעמים את אותה השאלה על יתרת החשבון של חזי. גם לחנה נמאס ובטלפון הבא של חזי עונה לו המנהל.

"למה אתה מתקשר כל יום מאה פעם???" שואל המנהל. חזי עונה לו: "כשהייתי במינוס 5000 שקל התקשרתם אלי אלף פעם... עכשיו תורו!"



חידודון

חידת השבוע!

מה היא התחושה שיש לאדם שפעם אחת לא התפלל, או פעם אחת לא למד?

פתרון מעלון קודם- איך בודקים את המצות מחשש 'כפולה'? מה יעשה מי ששכח להכין מי מלח מערב החג?

יש לבדוק המצות מחשש כפולה לפני סוף זמן ביעור החמץ ויש כמה כללים לבדיקה כמבואר בהלכה. כשפסח חל בשבת יש להכין את מי המלח לטיבול לפני שבת. לא הכינו: יש להכין בליל החג, עם מעט מלח, בכמות שתספיק לצורך הטיבול בלילה בלבד. (הרה"ג רבי יצחק יעקב פוקס שליט"א באדיבות דרשו).

סיפור לשבת



גם זה יעבור!

מובא בבן איש חי פרשת ניצבים: "והנה ידוע המעשה באותו שעה טבעת וכתב עליה גם זה יעבר, ואם הוא בצער אז יראנה ויתנחם, ואם הוא בטובה יראנה ולא יבא להתגאות בטובו ועשרו, כי יחשוב שגם זה יעבור ואין לו קיום." וכן יש אגדה על שלמה המלך שביקש ממשרתו הנאמן לחפש לו טבעת מיוחדת, זו טבעת שאדם עצוב שמתבונן בה הופך לשמח ואדם שמח הופך לעצוב, אני יודע שרק אתה מכל האנשים יכול למצוא את הטבעת, אותו משרת הלך וחיפש את הטבעת בכל מקום אפשרי אך ללא הצלחה, לבסוף כאשר השמש החלה לשקוע והרוכלים היו עוסקים בסגירת הדוכנים. ביאושו פנה לצורך זקן וסיפר לו על הטבעת שאותה הוא מחפש. הצורך הקשיב ולבסוף לקח טבעת זהב פשוטה וחרט עליה שלוש אותיות והגיש אותה למשרת הנאמן, הוא התבונן בטבעת ומיד חייך - זו הייתה בדיוק הטבעת שחיפש. המשרת הגיע ואנשיו של שלמה התכנסו יחדיו. שלמה פנה אל משרתו ובחיוך שאל אותו האם הוא מצא את הטבעת. להפתעתו הוא הוציא טבעת זהב והגיש אותה למלך. המלך התבונן בטבעת, התבונן בפאר ובהדר שהקיפו אותו, בשרים שישבו אתו וחיוכו נמחק. על הטבעת היו חרוטות שלוש אותיות: ג.ז.י ראשי התיבות של המשפט "גם זה יעבור..." המשפט הפשוט הזה טומן בחובו אמת שעלינו לנצור בליבונו - גם אם נדמה לנו שהכל עובד לטובתנו ואנחנו על גג העולם, עלינו לזכור כי כל זה עלול להיעלם יום אחד. מצד שני, וזהו הצד המשמח של המשפט, כל הסבל, כל התסכול, כל הימים הקשים אותם אנחנו חווים לפעמים, גם אלה עתידים להיעלם ולהישלם כלא היו... שום דבר לא נשאר לנצח. אסור לנו להיות גאוותנים ועם ביטחון עצמי עודף, כי בורא עולם הוא זה שמנהל את העולם וכל הברכות שלנו יכולות להילקח מאיתנו בהינף יד. אך גם לדעת, ששום דבר לא חסר תקווה! כי עם תפילה, צדקה ותשובה - אפילו המצב הכי מדכא יכול להתהפך לטובה. בימים טרופים אלו כמה אנו צריכים להתחזק במילים אלו, רואים אנשים שברגע אחד היו למעלה ופתאום הגלגל התהפך, המגיפה לא נעצרת, ולנו אין על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים.... לעילוי נשמת זוהר שמואל בן אסתר רחמים סבאג בן טובה רפאל בן תמרה